quoq; uſuſ in ſtudio ē. At ū ubi matura eni ſenectuſ
ſucceſſerit. & etaſ regendiſ liberiſ habilior quā crean
diſ. pudor ē legitimu licet coituſ indicia geſtare. &
grauari aliene etatiſ onere. & tumeſcere aluū n̄ ſui tē
piſ fructu. Seneſ enī ab ipſa ē cluduntur etate. & iuſto in
tēperantie pudore reuocantur facere opa nuptiarū. A
doleſcenteſ ipſi plerūq; filiorum uota ptendunt. & excu
ſandū arbitrantur etatiſ calore generationiſ affectu. q̄n
tō magiſ ſenib; agere turpe ē. qđ adoleſcentib; pudor ē
cōfiteri. Cū & ipſi iuueneſ ſobria timore diuino corda
q̄ tēperant. ſuſcepta plerūq; ſobole renuntiant opib;
iuuentutiſ. Et qđ mirū de hominib; ſi pecudeſ q̄q; muto
q̄da ope loquuntur. generandi ſibi ſtudiū n̄ deſideriū ēē co
eundi. Si q̄đe ubi ſemel grauē aluū ſibi ſenſerint. & geni
tali aluo ſemen receptū. iā nec ēcubitui indulgent nec
laſciuiā amantiſ ſ; curā parentiſ aſſumunt. At uero ho
mineſ nec ēceptiſ nec dō parcunt. illoſ ētaminant. hc
exaſperant. Priuſquā te inq̄t formarē in utero. noui
te. & in uulua matiſ ſcīficaui te. Ad cohibendā petulan
tiā tuā. manuſ q̄ſda tui auctoriſ in utero hominē for
mantiſ aduertiſ. Ille opatur. & tu ſacri interi ſecretū. in
ceſtaſ libidine. Vel pecudē imitare. uł dm̄ uerere. Et qđ
de pecudib; loquar? Terra ipſa a generandi ope ſepe
requieſcit. & impatientia hominū ſtudio iactiſ frequent
ſeminib; occupetur. impudentiā multat agricole. & fe
cunditatē ſterilitate cōmutat. Ita quidē in ipſiſ ele
mentiſ ac pecudib; abuſu n̄ ceſſare generandi nature
pudor ē. Merito q̄ & ſcā eliſabeth erubeſcebat grauidam.
& ſi n̄ recognoſceret culpā. Nā & ſi ēcepit de uiro. neq;
enī aliť de hominiſ ortu faſ ē credere. tamē partuſ ſui

License: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 166(413), p. 25 – Ambrosius ‹Mediolanensis›, Expositio Evangelii secundum Lucam (http://www.e-codices.ch/en/sbe/0166/25)